

intet sagt ved første Behandling om Forslaget, ved anden Behandling er der ikke ytret et Ord, og alt tyder paa, at dersom der ikke var kommet Forspørgsel fra denne Side, kunde man have vedtaget Forslaget uden at faa det fjerneste at vide om, hvad dette Forslag betyder, og hvor nødvendigt det er. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at under normale Forhold holde vi os til den saglige Side, det er det, vi have at gøre, og ikke andet, men naar han fremhæver, at udfylde vi ikke vor Pligt med Hensyn til den saglige Bedømmelse, gøre vi os medskyldige i, at Regeringen handler paa egen Haand, er det det samme, som jeg hentydede til før, nemlig at Spørgsmaalet her stiller sig saaledes: Vilde I gøre Eders Pligt og vedtage alt, ellers gøre vi det alligevel. Det er den Stilling, som jeg mener ikke er værdig for nogen Rigsdag.

Det. Hansen: Jeg kan ikke sige, at det Svar, den højtærede Krigsminister gav, var Svar paa mit Spørgsmaal. Jeg fik at vide, og det ærede Ting fik at vide af Ministeren de Grunde, hvorfor Ministeren mener, ar den Foranstaltning, han her foreslaar, er nyttig eller, om man vil, nødvendig. Den højtærede Ministers Grund var den, at vi skulde følge med Udviklingen, vi skulde holde os å jour med det, der kom frem i det paagældende Sag. Det er jo en Betragtning, der gælder for et hvilket som helst Lovforslag, der tales om. Et hvilket som helst Lovforslag indeholder jo formentlig et Fremskridt, et formodet Fremskridt. Man skal følge med, man maa ikke lade sig distancere. Men hvis det skulde føre til, at et hvilket som helst Lovforslag, for saa vidt det ikke vandt Bifald i Rigsdagen, skulde kunne udgives ad provisorisk Vej, saa var jo Forsatningen derved ophævet. Det, der vilde bevæge mig til ikke at give min Stemme til Forslaget, efter at vi have hørt dette fra den højtærede Minister, og navnlig hvis vi ikke høre mere fra Ministeren, er netop den samme Betragtning, som det ærede Medlem til højre (S. Pedersen) udtalte. Naar Stillingen er saaledes — hvad man jo har en temmelig rig Erfaring for — at Ministeren kommer til Rigsdagen og forlanger Tiltrædelse af et Lovforslag eller en Bevilling, og samtidig indirekte siger til Rigsdagen: Vilde I vedtage det, er det godt; men hvis I ikke vedtage det, kan det ogsaa være det samme, for saa sætte vi det igennem uden Eders Vedtagelse, saa siger jeg, ligesom det ærede Medlem, saa er det ikke nogen værdig Stilling for os at inblade os paa den Slags Forhandlinger, saa have vi ikke andet at gøre end i hvert Fald at forholde

os passive, for saa vidt vi ikke kunne foretage aktive Skridt. Det er ogsaa Svaret til det ærede Medlem for 1ste Kred (Magen). Det er fuldstændig rigtigt, under normale Forhold bør man stille sig saaledes, som det ærede Medlem sagde; men der er noget, der hedder: "Vestigia terræ." Vi vide, navnlig for den højtærede Krigsministers Vedkommende, at det er gaaet saaledes før, at Pengene til et Lovforslag, en Bevilling, som en af Rigsdagens Afdelinger har modjat sig, alligevel ere blevne anvendte. Naar altsaa den højtærede Minister kommer her og forlanger Pengene af os, er det et ganske naturligt Sgørgsmaal, vi stille til ham, naar vi spørge: Er det Meningen, at disse Penge skulde anvendes, selv om Rigsdagen siger Nej? Er det nemlig Bilsaaret for de Forhandlinger, vi føre, saa have vi ikke andet at sige, end at vi saa ikke ere med til den Slags Forhandlinger.

Magen: Det forekommer mig, at der er en glædelig Enighed til Stede mellem os alle om, at den Opfattelse, jeg gjorde gældende, var den, som burde følges under normale Forhold, og det forekommer mig, at de ærede Talere derigennem have gjort mig den Indrømmelse, at den Betragtning, som de gøre gældende, den Holdning, de indtage, ikke er stemmende med den Holdning, som bør indtages under normale Forhold. Det er noget, som forekommer mig givet. Saa paaberaabe de kun til Motivering af den, som de selv indrømme, abnorme Optræden under Behandlingen af dette Forslag, at Skylden derfor paahviler den højtærede Minister. Men saa komme vi ind paa Skyldsspørgsmaalet, og det — siger jeg — er noget, som jeg ikke har fremkaldt og ikke vil fremkalde nogen Debat om, men det er de Herrers Bemærkninger, der nøde os fra denne Side til at svare paa deres Baaftande. De henviste til de Erfaringer, der vare gjorte, og til Regeringens Optræden, men de Herrer glemme altid de Erfaringer, der ligge forud for denne Regeringens Optræden. De Herrer glemme den i Mareis fortsatte Visnepolitik, den fortsatte Nægtelse, Undladelse af at ville fremme Lovforslag og særlig militære Forslag. Vi have jo set Ar efter Ar, Samling efter Samling, hvorledes Forslag have ligget derne og visnet og ikke ere blerne fremmede. Vi have set, hvorledes Forslag med Bevillingerne til de Foranstaltninger, der forlanges af Regeringen, ere blevne sendte herop den næstsidste Dag i Samlingen, og hvorledes de Herrer af Mindretallet, da vi saa med